

Gma, & subiecto. Dicitur autem minorem, & conclusionem quae debet suppleri, quia est syllogismus hypotheticus continuis constructiis, quem nos trii appellant syllogismum conditionalem a positione antecedentis ad positionem consequentis, & ita dicit etiam in sequentia. &c. &c. usq; ad. 68. inclusio. Amplius, Cömen. 5. Meta. com. 23. exprefit habet quod omne compositum est per se, per suam materiam, & per suam formam, & non per accidens, ut tu dicas, quia enim priuatio distinguetur altera a materia, si materia est principium per accidens necessarium tamen, sic enim est de pruatione, & ita rediret opinio Platonis qui non distinxit inter materiam, & pruationem, ut patet primo Physi. 60. & 79. Amplius quod dicit iste expofitor, & materia est causa per accidens essentia, & quiditas individuorum, & dicti hoc esse declaratum in. 7. Meta. est purus error, quia frater mi apud Peripateticos in conceptis cui materia, aliud est quod quid est ab eo, cuius est, quod quid est, ut dicit exprefte Philosophus. 7. Meta. tex. com. 41. id est differt essentia a quiditate, illud enim quod in talibus diversificatur essentia a quiditate est materia, ut dicit etiam Cömen. 3. de Anima. cö. 5. in solutione. 3. unde refert dicere aliquid esse partem per se essentia, & dicere esse per se partem quiditatibus, vel dicere aliquid per se pertinere ad rei essentiam, & illud met per tinere per se ad rei quiditatem, unde dicunt Peripateticos, & materia, & forma per se pertinente ad rei essentiam, quia essentia substantiae composita per se resultat, & integratur ex ipsis, unde a Gracis dicuntur synæstia, & coauera, quia simul causant substantiam compositam, & dicuntur partes elementales eiusdem, sed tamen materia non pertinet ad rei quiditatem per se, quia ipsa, neque quiditas est, nec quiditatem habens, et tamen in se considerata substantia, & natura quædam, nam sola forma à Peripateticis quiditas nuncupatur, ubi Aristo. in. 2. Physi. & 7. Meta. & 5. & ubiq; appellat eam rationem, & quod quid erat esse rei. Et ne videamus ista fludio contradicendi dicere adducamus verba Auer. in. 7. Prior philosophie com. 21. ubi inquit. Et solutio est quoniam quiditas hominis est homo uno modo, & non homo alio modo, & est forma hominis, & non est homo, qui est congregatus ex materia, & forma, q.d. si homo fumatur pro hominis quiditate, sic forma hominis est homo, sed si homo sumatur pro essentia hominis, sic forma hominis non est homo, immo homo, ut sit congregatum ex forma, & materia. Et in cö. 34. ibidem confirmans istam sententiam exprefit dicit. Si igitur hoc nomen substantia dicitur simpliciter de materia substantiae compositæ ex materia, & forma, & de forma eius, & de composito, tunc forma substantia dicetur esse substantia rei cum ipsa declarat essentiam rei. Materia uero dicunt secundum considerationem ad substantiam compositam ex materia, & forma esse pars substantiae, secundum considerationem uero ad substantiam declarantem essentiam rei non dicunt esse pars substantiae, sed esse apparenſus deferens formam in suam distinctionem, unde in distinctionibus rerum necessario debet ponit materia, non quia sit pars quiditatis, quia ipsa secundum se est ignota, est enim pura potentia, sed ponitur tanquam uehementum defens ipsam quiditatem, unde primo de Anima. cö. 6. inquit. Quia in distinctionibus ponit materiam, & dimittit formam diminute accepit, sed qui ponit formam, & dimittit materiam, uidetur dimittere aliquid non necessarium, sed non est ita, quoniam forma debet accipi cum distinctionibus in quibus exigitur. Dicamus igitur nos quod opinio Cömen. est ista in illo loco, quod coparando individua quo ad principium conuenientia, & distinctiones, seu plurificationis appropriatae conuenientia est à forma, & plurificatione, & distinctione numeralis est à materia. Philosophi enim innixi ratione sententem, quod Natura nihil frustra facit, & uitauerunt multitudinem entium inquantum fieri possunt, unde Aristo. in. 1. Physiæ auctorizationis in tex. com. 50. propositum opinionem Empedoclis ponentes principia finita opinioni Anaxagore, & De motris ponentium principia infinita, quia ubi fieri potest & saluari possunt apparentia in rebus cum paucitate principiorum longe melius est, quia multiplicare illa sine necessitate.

Opinio propria.

tate, ubi inquit Cömen. in com. 5. qui potest sanare modis, ca actione ille agit adiunctione artificiali. Si autem laborauerit actione maiori superfluerit, & occiso, & ita est de Natura sicut de arte. Quia igitur uideretur multitudinem entium in eadem specie in habitibus foemam in materia ex sua imperfectione profici, quia Natura non potest perpetuari secundum individuum, sed ex Diuina sollicitudine, & misericordia datum fuit, ut alia secundum speciem perpetueretur, ut dicit Cömen. in. 2. de Anima. com. 34. & est etiam sententia Aristo. in. 2. de Gene. & corrup. in text. cö. 59. ubi habet. Hoc autem rationabiliter contingit, quoniam enim in omnibus inquisimus quod melius est desiderare naturam semper, melius est autem esse, quam non esse. Esse autem quod modis dicimus in aliis distinctum est. Hoc autem in omnibus impossibile existere propter longe à principio distare alio modo complevit esse Deus faciens continuam generationem, ita enim maxime continuabit esse, quia proximæ est substantia fieri per generationem. Vbi Cö. inquit, quia iuſum est nobis, quod Naturæ semper mouetur ad nobilium secundum quod potest in unoquoque. Et secundum quod potest recipere unumquodlibet, & quia ens est nobilis quia non est, & ens uerum quām non uerum, & secundum individuum quām secundum speciem. Quāvis impossibile est aliquid ens in istis rebus esse simpliciter nobile propter remotionem à prima causa habens essentiam, & nobilitatem, quia Deus complevit diminutionem in istis contingentem hoc modo, secundum quod generatio facta est cōtinua, quare esse potest perpetuum in istis rebus. Et in primo de Cœlo, & mundo, cö. 4. quod inuenitur ex eis plus quam unum, & plus quam unum individuum in una specie est diminutum, quia si esset perfectum sufficeret esse unum sicut in mundo, & hec est causa esse individuorum multorum in una specie. & propter diminutionem non fuit Natura cōtentra esse unius. Et ideo Philosophi in abstractis à materia in quibus tota perfectione Naturæ potest perpetuari in individuo dixerunt quod in talibus nō est nisi in unu possumus in una specie. sic igitur Auer. cōtra Algazem, & cōtra Auic. ponentes amas rationales esse plurificatas in eadē specie, & posse remanere post mortem separatas à materia, & distinctas inquit. Nos dicimus quod ponere animas separatas à materia plures in numero, est opinio inconcessa ab omnibus Philosophis, immo est opinio ualde dubitabilis, & reddit causa. Causa enim pluralitatis, seu numeralitatis est materia apud Philosophos, & causa cōuenientiarum in multitudine numeralium est forma. Sed quod possint reperiunt res plures in numero una in forma sine materia, sic debet statre, quia facit secundum materiam, & est mendacio, impossibile est. Et quia Algazel & Auicen. possent arbitrii, & dicere, quod stat, quod aliqua individua in aliqua natura, & specie distinguuntur per aliquas proprietates accidentales, & non ratione materiae. Ideo immediate occursens huic tacite responsione subnequit. Nullum nāq; in individuum ab alio individuo distinguiri debet ab aliqua proprietate nisi per actidens, quasi dicat non est prima individuorum distinctio in eadem specie ex proprietatibus quæ sunt accidentia. Et ideo subdit, immo individua ab inveniuntur distinguuntur materia. Nam de facto Algazel, & Auic. possent dicere, quod animæ separatas à corporibus non differunt inter se à materia, quia sunt per casum separatas à materia, sed differunt per aliquam accidentiam, quæ non faciunt differre specie, sed numero tantum, & ideo Auer. excludendo istam responsionem dicit quod individua inter se non distinguuntur per accidentia, loquendo primo, & per se, immo prima distinctionis causa in ipsis est materia, modo præceptio cōparando principium distinctionis ad principium assimilationis. Ex quibus clare patet error illorum, qui ad mentem Arist. & Auer. ponunt principium individuationis esse aliquod accidentis, ut quantitas, aut aliud consimile. Hoc quidem stare potest, sicut uides ex verbis præallegatis auctoritatibus. Amplius hoc expressè est contra ipsum in. 7. Prior philosophia. com. 2. ubi inquit. In hoc cap. intendit declarare quod quiditas individui substantia est prior inesse quiditatibus accidentium.